

Popravčí místo a hromadné hroby se staly spontánním pietním místem, kde si někdejší němečtí občané Špindlerova Mlýna připomínají své příbuzné

Hroby nebyly po válce nijak označeny a o množství těl, která se v nich nalézají, panuje doposud nejistota. Příímí svědkové buď nepřežili, nebo se o činech raději nezmiňovali. Jsme tak zatím odkázáni na nepřímá svědectví vesměs z řad příbuzných popravených. Podle nich byli na Věřině cestě popraveni a pohřbeni od 15. května do 22. června 1945 tito muži:

Franz Adolf, Hubert Adolf, Walter Czernohous, Johan Enthaler, Hubert Erlebach, Gustav Exner, Heinrich Finger, Alfred Fischer, Johann Fries, Josef Gall, Rudolf Kneifel, Josef Kohl, Vinzenz Kohl, Heinrich Kraus, Heinrich Müller, Oskar Pittermann, Alfred Renner, Emil Renner, Josef Richter, Wenzel Seidel, Alfred Spindler, Ernst Trömer, Johann Wejwoda.

Ve slušné demokratické společnosti má každý, i kdyby byl sebevětším zločincem, právo na spravedlivý soudní proces. Ten byl zde popraveným mužům odepřen. Stali se oběťmi takzvané „revoluční spravedlnosti“, která ovšem se spravedlností nemá společného zpravidla nic.

Mír jejich duším.

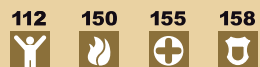
HROMADNÉ HROBY NA VĚŘINĚ CESTĚ Z ROKU 1945

Vydala Správa Krkonošského národního parku v roce 2015
Text: Jiří Louda
Foto: Jakub Kašpar, archiv Krkonošského muzea ve Vrchlabí
© 2015, Správa Krkonošského národního parku,
Dobrovského 3, 543 01 Vrchlabí

Vytištěno na recyklovaném papíře.

ISBN: 978-80-87706-92-3

HROMADNÉ HROBY NA VĚŘINĚ CESTĚ Z ROKU 1945

602 448 338 nebo 1210
(+48) 985 nebo 601 100 300

Události z konce druhé světové války a z bezprostředně následujících dní byly dlouho přikryty rouškou mlčení. V posledních desetiletích je tato rouška poodhalována a pohled to není věru pěkný. Jedním z dějišť truchlivého příběhu je i Věřina cesta. Zde byl bez soudu popraven větší počet německých obyvatel Špindlerova Mlýna, a zřejmě i příslušníků německých uniformovaných jednotek, kteří se zde na konci války nacházeli.

Špindlerův Mlýn kolem roku 1945

toněmeckého Freikorpsu. Také zde během války Češi zažili, co to je být člověkem druhé kategorie. Společnost během války pod tlakem bezpráví a násilí nacistického režimu otupěla a ztratila vůli k obraně pravé lidské svobody jednotlivce, naopak rostla touha po pomstě.

V hotelu Central sídlila partizánská slupina Nikolaj, zde byli vězněni a mučeni muži popravení na Věřině cestě v průběhu května 1945.

Rozvrat Německa na konci války uvolnil stávidla nahromaděné zloby, kterou orgány obnovované republiky nebyly schopny ani příliš ochotny regulovat.

14. května 1945 přišla do Špindlerova Mlýna po odchodu Rudé armády skupina převážně českých partyzánů, která se zde chopila zprvu fakticky neomezené moci a přivlastnila si i právo soudit. Na ni se nabalila další individua toužící po majetku, po ventilování vlastních násilnických sklonů, i takoví, kteří chtěli zamaskovat svá selhání z let okupace. Zadrženo bylo množství zdejších mužů, ať již pro prohřešky skutečné, jako bylo členství v nacistických organizacích a ozbrojených složkách, či sporné, domnělé nebo přímo zaranžované, jako byla šikana Čechů za války a přechovávání zbraní.

Řada mužů pak byla partyzány a jejich spolupracovníky bez řádného soudu zastřelena na Věřině cestě a jejich těla skončila v hromadných hrobech. Tato praxe se příliš nezměnila ani po příchodu prvních jednotek československé armády a popravy probíhaly až do konce měsíce června. Případy nebyly prošetřeny ani dodatečně, neboť spadají do období amnestovaného zákonem z 8. 5. 1946.

K takovému, v místním měřítku bezprecedentnímu, násilí nedošlo náhodou. Události pozdního jara a časného léta roku 1945 souvisely jistě s děním předchozích let. K těmto událostem došlo sice po „oficiálním“ ukončení druhé světové války, přesto k ní ještě neodmyslitelně patří jako její nadmíru hořký epilog.

Němečtí obyvatelé Špindlerova Mlýna se v krizovém roce 1938 ztotožnili v drtivé většině s ideou velkého nacistického Německa, což prokázali jak ve volbách, tak činem, když se řada místních mužů nejen vyhýbala nastoupit k obraně republiky, ale přímo se chopila zbraní a zúčastnila akcí sude-

Partizánská skupina Nikolaj, která ovládala Špindlerův Mlýn od 14. května 1945, před hotelu Central.

Hotel Savoy v Bedřichově byl základnou jednotky československé armády, kde byli vězněni a mučeni muži popravení na Věřině cestě 22. června 1945.